

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin İş Yaşam Kalitesi Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi: Bayburt ve Erzurum İlleri Örneği

İsmail KARATAŞ¹

¹Dr. Öğretim Üyesi, Bayburt Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bayburt-Türkiye,
<http://orcid.org/0000-0002-1237-4670>

Email: ismailkrts34@gmail.com

Türü: Araştırma Makalesi (Alındı: 19.12.2021 - Kabul: 21.12.2021)

Öz

Bu araştırma, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda nicel olan bu araştırmada, çalışmanın temel amacı ile tutarlı olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, Bayburt ve Erzurum illerinde görev yapan 24’ü kadın ve 127’si erkek olmak üzere toplam 151 beden eğitimi ve spor öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırma grubunun seçiminde olasılıklı olmayan örnekleme yaklaşımlarından kolayda örnekleme yönteminden faydalanılmıştır. Veri toplama aracı olarak anket formu kullanılmış olup bu form iki bölümden oluşmaktadır. Anket formunun: birinci bölümünde “Kişisel Bilgi Formu”, ikinci bölümünde ise “İş Yaşam Kalitesi Ölçeği” yer almaktadır. Bu anket formu aracılığıyla elde edilen ham verilerin ilk olarak veri türü gözetilerek tanımlayıcı istatistikleri hesaplanmıştır. Daha sonra elde edilen verilere ilişkin ölçek alt boyutlarının güvenilirlikleri araştırılmış olup farklılık ve ilişki (korelasyon) testleri, istatistiksel değerlendirmelerde kullanılmıştır. Bu doğrultuda; görev yapılan okulda yöneticilik görevi bulunma durumu, görev yapılan kademe, algılanan kişisel gelir düzeyi, algılanan aile gelir düzeyi (kişisel gelir dahil), hissedilen refah düzeyi, aktif olarak yapılan sporun türü ve egzersiz yapma durumu değişkenleri kapsamında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Ancak cinsiyet, medeni durum, eğitim düzeyi, görev yapılan okulun yerleşim yeri ve aktif olarak spor yapma durumu değişkenleri kapsamında ise ölçek alt boyutlarında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ayrıca yaş ve öğretmenlik mesleğindeki toplam hizmet yılı değişkenleri ile ölçek alt boyutları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir. Sonuç olarak beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çeşitli değişkenler kapsamındaki iş yaşam kalitesi düzeyleri var olduğu şekliyle betimlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen, Beden eğitimi ve spor öğretmeni, İş yaşam kalitesi.

Investigation the Work-Related Quality of Life Levels of Physical Education and Sports Teachers in Terms of Various Variables: The Case of Bayburt and Erzurum Provinces

Abstract

This research was carried out to investigate the work-related quality of life levels of physical education and sports teachers in terms of various variables. In this context, the general survey model, which is consistent with the main purpose of the study, was used in this quantitative study. The study group of the research consists of a total of 151 physical education and sports teachers, 24 females and 127 males, working in the provinces of Bayburt and Erzurum. Convenience sampling method, one of the non-probabilistic sampling approaches, was used in the selection of the research group. Questionnaire form was used as data collection tool and this form consists of two parts. In the first part of the questionnaire form, there is the “Personal Information Form”, and the second part includes the “Work-Related Quality of Life Scale”. Firstly, the descriptive statistics of the raw data obtained through this questionnaire form were calculated by considering the data type. Then, the reliability of the dimensions of the scale regarding the obtained data were investigated, and difference and correlation tests were used in statistical evaluations. In this direction; Significant differences were found in the variables of having a managerial position in the school, the level of assigned, perceived personal income level, perceived family income level (including personal income), perceived welfare level, type of active sports and exercise status. However, no significant difference was found in the dimensions of the scale within the scope of the variables of gender, marital status, education level, location of the school and actively doing sports status. In addition, no significant correlation was found between the dimensions of the scale and the variables of age and total years in the teaching profession. As a result, physical education and sports teachers’ work-related quality of life levels within the scope of various variables are described as they exist.

Keywords: Teacher, Physical education and sports teacher, Work-related quality of life.

Giriş

İş yaşam kalitesi kavramı, 1950'lerden beri akademik ve uygulamalı işletme yaklaşımlarıyla tartışılmaktadır (Ferreira vd., 2017). İş Yaşamı Kalitesi terimi, 1972'de Columbia Üniversitesi, New York'taki Arden House'da düzenlenen uluslararası bir çalışma ilişkileri konferansında ortaya çıkmıştır (Davis ve Cherns, 1975). Başlangıçta iş sağlığı alanında uygulanmış ve daha sonra psikoloji, sosyoloji ve yönetim gibi diğer bilgi alanlarına yayılmıştır (Ferreira vd., 2017). İş Yaşamı Kalitesinin tanımı konusunda fikir birliği olmamakla birlikte bu kavram çalışanların refahı ile ilgili bir yapı olarak kullanılmıştır (Zubair vd., 2017). Bu bağlamda bir organizasyona en büyük faydanın bireysel çabaların kalitesi olduğu ileri sürülmektedir. Bu tür bireysel katkıların kalitesinin sürekliliği sağlanarak, çalışma yaşamının kalitesi mükemmel bir şekilde korunabilmektedir. Örgütlerde bu tür bir çalışma yaşamı kalitesi, hayati bir rol oynamaktadır. Daha iyi iş yaşam kalitesi sayesinde sadece örgütlerin değil, iş gücünün de refahı yükseltilebilmektedir (Yasin ve Khalid, 2015). İş yaşam kalitesi ile ilgili uygulamalar, kurumsal yönleri iyileştirmeyi amaçlamaktadır. Bunlar: Tüm çalışanlar için eylemlerin birleştirilmesi; İletişim kurmak için daha iyi yolların oluşturulması; Çalışanların iş rutinleriyle ilgili kararlara artan katılımlarının sağlanması; Şirketin münferit eylemlerinin ortak eylemlere dönüştürülmesi şeklinde sıralanabilmektedir. Ayrıca değişim bilincini geliştirmek, psikolojik refahı teşvik etmek ve sağlıklı yaşam için kişisel sorumluluğu ve sağlıklı çalışma koşulları bağlamında kurumsal sorumluluğu entegre biçimde teşvik etmek amacıyla ilgili faaliyetleri içermektedirler. Bu bağlamda iş yaşam kalitesi; sağlık, güvenlik, motivasyon ve uyum gibi kavramlarla, yani çalışma ilişkilerini meydana getiren belirli boyutlarla oldukça ilişkili bir olgudur (Ferreira vd., 2017).

Örgütsel bir yapı olan okul, çalışma rutinlerine odaklı iş yaşam kalitesine ilişkin durumlarla yakından ilişkilidir (Ferreira vd., 2017). Öğretmenler, okulların işleyişinde önemli rol ve görevler üstlenmektedirler. Bu kapsamda öğretmenler, kurumsal amaçlara ulaşmada ve etkili öğretme ve öğrenme sürecinin oluşmasında kritik bir unsurdur. Öğretmenlerin mesleğine bağlı olması, mesleki doyum sağlama, stres, kaygı ve tükenmişlikle başa çıkması ve paydaşlarla güçlü ve etkili ilişkiler kurması kurumun amaçlarına ulaşmasında etkili faktörler olarak görülmektedir. Bu faktörlerin güçlendirilmesi, iş yaşam kalitesinin artırılmasıyla mümkündür (Taşdan ve Erdem, 2010). Bununla birlikte iş yaşam kalitesinin yetersiz olduğu okul ortamları; öğretmenlerin mesleki faaliyetleri, beşeri ilişkileri, motivasyonları, başarı düzeyi, iş doyumları, örgütsel bağlılıkları ve iş yaşam dengesi üzerinde olumsuz etkilere sahip olabilmektedir (Barker, 1986; Bolduc, 2002; Özgün vd., 2017). Bu bağlamda öğretmenlik mesleği branşlarından biri de beden eğitimi ve spor öğretmenliğidir.

Beden eğitimi ve spor öğretmenleri kurumsal amaçları gerçekleştirmenin yanında bu branşa özgü öğretme ve öğrenme ortamında öğrenciler fiziksel olarak aktif olurlar, egzersizin ve sağlıklı bir yaşam tarzının değerini ve faydalarını öğrenirler ve motor becerilerini geliştirirler (Haerens vd., 2010; SHAPE America, 2014). Eğitim-öğretim yılı ilerledikçe beden eğitimi ve spor öğretmeni, öğrencilere önemli yaşam kalitesi becerilerini öğrenmeleri (Cronin ve Allen, 2017; Ayhan ve Özel, 2020), olumlu fiziksel benlik algıları geliştirmeleri (Schmidt vd., 2013; Standage vd., 2012) ve spor temelli öğrenme etkinlikleri yoluyla kişisel karakter oluşturmaları için sürekli ve birikimli fırsatlar sunmaktadır (Ministry of Education, 2018). Bu durumlar, büyük olasılıkla, beden eğitimi ve spor öğretmenin toplumu olumlu yöne ileten bir sosyal iklimi oluşturduğunda gerçekleşir (Lee ve Cho, 2014). Bu çerçevede beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ilişkin yüksek iş yaşam kalitesi düzeylerinin, açıklanan durumlar üzerinde oldukça etkili olacağını düşündürmektedir.

Beden eğitimi ve spor öğretmenleri, mesleki sorumluluklarına bağlı olarak hem özel hem de profesyonel yaşamı dengelemek için önemli zorluklarla karşı karşıyadır. Bundan dolayı bazı mesleki durumlarda oldukça yüksek bir stres ve kaygı düzeyine sahip oldukları düşünülmektedir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerine yönelik yaşam kalitesine (örn. Demuth, 2012; Karagün, 2016; Dumčienė, Sipavičiūtė ve Paleckis, 2019) ve tükenmişliğe (örn. Fejgin, Ephraty ve Ben-Sira, 1995; Türkçapar, 2011; Tuna ve Çimen, 2013; Kelgökmen, Saçlı Uzunöz ve Demirhan, 2016; Lee, 2019) yönelik çalışmaların olmasına rağmen, bu öğretmenlerin iş yaşam kalitesi boyutunun araştırılmasına yönelik nispeten sınırlı sayıda çalışmanın olduğu görülmektedir (bkz. Soytürk ve Tepeköylü Öztürk, 2017). Soytürk ve Tepeköylü Öztürk (2017) tarafından yapılan çalışmada araştırma grubunu Manisa il merkezinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenleri incelenmiştir. Bununla birlikte Soytürk ve Tepeköylü Öztürk (2017) tarafından yapılan çalışmadan farklı olarak bu çalışmada; iş yaşam kalitesinin değişik boyutları, genişletilmiş değişkenler ve Bayburt ve Erzurum illerinin tamamına ilişkin oluşturulmuş bir araştırma grubu bağlamında gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algılarına ilişkin bilgilere ulaşılması durumunun ilgili literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu çerçevede araştırma, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitelerini etkileyen değişkenleri belirleme fırsatı sunmakta ve bu bilgilerle, onların iş yaşamlarının kalitesini iyileştirmek için kurumsal amaçlara yönelik potansiyel müdahaleler planlanabilmektedir. Ayrıca beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesini etkileyen faktörlerin eğitim süreçleri üzerinde önemli etkileri olabilmektedir. Açıklamalar doğrultusunda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitelerinin çeşitli değişkenler açısından araştırılması ve yorumlanması araştırmanın amacını oluşturmaktadır.

2. Yöntem

Araştırmanın bu bölümünde araştırma modeli, çalışma grubu, veri toplama araçları ve verilerin analizi ayrı başlıklar altında açıklanmaktadır.

2.1. Araştırma Modeli

Tarama araştırmaları genel olarak araştırmanın konusuyla ilgili mevcut durumun fotoğraflanarak betimleme yapılmasını amaçlamaktadır (Büyüköztürk vd., 2020). Ayrıca tarama araştırmalarını gerçekleştirenler, genel olarak özelliklerin ve görüşlerin neden kaynaklandığından çok onların, örneklemedeki katılımcılar kapsamında nasıl dağılım gösterdiğiyle ilgilenmektedirler (Fraenkel ve Wallen, 2006). Bu bağlamda nicel olan bu araştırmanın temel amacıyla tutarlı olan genel tarama modeli kullanılmıştır.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu, 2020-2021 Eğitim-Öğretim Yılı Bahar Dönemi'nde Bayburt ve Erzurum illerinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi okullarında görev yapan 24'ü kadın ve 127'si erkek olmak üzere toplam 151 beden eğitimi ve spor öğretmeninden oluşmaktadır. Çalışma grubunun oluşturulmasında olasılıklı olmayan örnekleme yaklaşımlarından kolayda örnekleme yönteminden faydalanılmıştır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Katılımcılara, araştırmanın amaçlarına uygun olarak hazırlanan anket formu gönüllülük esası gözetilerek 2020-2021 Eğitim-Öğretim Yılı Bahar Dönemi'nde uygulanmıştır. Veri toplama

araçlarının uygulanması aşamasında katılımcılara gerekli açıklamalar yapılmış olup anket formunu doğru bir şekilde cevaplandırmaları sağlanmıştır. Bu form iki bölümden oluşmaktadır. Formun: birinci bölümünde “Kişisel Bilgi Formu” ve ikinci bölümünde “İş Yaşam Kalitesi Ölçeği” yer almaktadır.

2.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Kişisel Bilgi Formu’nda katılımcıların cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim düzeyi, öğretmenlik mesleğindeki toplam hizmet yılı, görev yapılan okulda yöneticilik görevi bulunma durumu, görev yapılan kademe, görev yapılan okulun yerleşim yeri, algılanan kişisel gelir düzeyi, algılanan aile gelir düzeyi (kişisel gelir dahil), hissedilen refah düzeyi, aktif olarak spor yapma durumu, aktif olarak yapılan sporun türü ve egzersiz yapma durumu bilgilerinin elde edilmesine yönelik ifadeler yer almaktadır.

2.3.2. İş Yaşam Kalitesi Ölçeği

Katılımcıların iş yaşam kalitelerinin düzeylerinin ölçülmesi amacıyla Van Laar, Edwards ve Easton (2007) tarafından geliştirilen “İş Yaşam Kalitesi Ölçeği” Akar ve Üstüner (2017) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçeğin uyarlama sürecine ilişkin veriler 31 İngilizce öğretmeninden (birinci çalışma grubu/dil geçerliği), 50 öğretmenden (araştırmanın ikinci çalışma grubu/madde toplam korelasyon ve iç tutarlılık katsayılarının incelenmesi), 324 öğretmenden (araştırmanın üçüncü çalışma grubu/yapı geçerliği) ve 118 öğretmenden (araştırmanın dördüncü çalışma grubu/test-tekrar test güvenilirliği) elde edilmiştir. Ölçek 23 maddeden oluşmakta olup beşli Likert tipindedir. Ayrıca bu ölçek; altı alt boyuttan (İş Kariyer Memnuniyeti, Genel İyi Olma, İşi Kontrol Edebilme, Çalışma Koşulları, İş Yaşamında Stres ve Aile-İş Yaşamı Dengesi) oluşmaktadır. Uyarlama çalışmasında ölçeğin psikometrik özellikleri; iç tutarlılık (Cronbach’s Alpha), test-tekrar test ve doğrulayıcı faktör analizi yöntemleriyle araştırılmıştır. Sonuç olarak ölçeğin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu tespit edilmiştir (Akar ve Üstüner, 2017).

2.4. Verilerin Analizi

Verilerin analizinde IBM SPSS 23.0 versiyonu kullanılmıştır. Elde edilen ve programa aktarılan anket formundaki ham verilerin ilk olarak veri türü gözetilerek tanımlayıcı istatistikleri hesaplanmıştır. Daha sonra elde edilen verilerin normal dağılım özelliği gösterip göstermemesine göre istatistiksel değerlendirmelerinde farklılık sınamaları için t-Testi, Tek Yönlü ANOVA ve Kruskal-Wallis Testi, ilişki (korelasyon) sınamaları için ise Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Ölçek boyutlarına ilişkin güvenilirliklerin hesaplanmasında iç tutarlılık çerçevesinde Cronbach’s Alpha katsayısı dikkate alınmıştır. Ayrıca istatistiksel değerlendirmelerde anlamlılık düzeyi 0,05 olarak belirlenmiştir.

3. Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde, ilgili verilerin analizleri sonucunda elde edilen bulgular tablolar şeklinde sunulmaktadır.

Tablo 1. Değişkenlere İlişkin Frekans ve Yüzdeler

Değişken	Grup	f	%
Cinsiyet	Kadın	24	15.9
	Erkek	127	84.1

Medeni Durum	Evli	120	79.5
	Bekar	31	20.5
Eğitim Düzeyi	Lisans	130	86.1
	Lisansüstü	21	13.9
Görev Yapılan Okulda Yöneticilik Görevi Var mı?	Evet	29	19.2
	Hayır	122	80.8
Görev Yapılan Kademe	İlköğretim	51	33.8
	Ortaöğretim	100	66.2
Görev Yapılan Okulun Yerleşim Yeri	Köy+Belde	29	19.2
	İlçe Merkezi	47	31.1
	İl Merkezi	75	49.7
Algılanan Kişisel Gelir Düzeyi	Düşük	42	27.8
	Orta	101	66.9
	Yüksek	8	5.3
Algılanan Aile Gelir Düzeyi (Kişisel Gelir Dahil)	Düşük	34	22.5
	Orta	110	72.8
	Yüksek	7	4.6
Hissedilen Refah Düzeyi	Alt Düzey	39	25.8
	Orta Düzey	102	67.5
	Üst Düzey	10	6.6
Aktif Olarak Spor Yapma Durumu	Evet	90	59.6
	Hayır	61	40.4
Aktif Olarak Spor Yapılan Sporun Türü	Bireysel Spor	61	67.8
	Takım Sportu	29	32.2
Egzersiz Yapma Durumu	Evet	103	68.2
	Hayır	48	31.8
Toplam		151	100,0

Tablo 1 incelendiğinde katılımcılara ilişkin erkek sayısı kadın sayısından, evli sayısı bekar sayısından, lisans mezunu olanların sayısı lisansüstü mezuniyeti olanların sayısından, görev yapılan okulda yöneticilik görevi bulunmayanların sayısı bulunanların sayısından ve ortaöğretim kademesinde görev yapanların sayısı ilköğretimde görev yapanların sayısından oldukça yüksek olduğu görülmektedir. Ayrıca okulun yerleşim yeri bağlamında en fazla katılımcının il merkezinde olduğu anlaşılmaktadır. Hissedilen refah bağlamında en fazla katılımcının orta düzey; Algılanan kişisel gelir düzeyi ve algılanan aile gelir düzeyi (kişisel gelir dahil) değişkenleri kapsamında en fazla katılımcının orta düzey gruplarında olduğu görülmektedir. Katılımcıların çoğunluğunun aktif olarak spor ve/veya egzersiz yaptığı tespit edilmiştir. Ayrıca aktif olarak spor yapan katılımcıların çoğunluğunun bireysel spor yaptığı anlaşılmaktadır.

Tablo 2. Yaş ve Öğretmenlik Mesleğindeki Toplam Hizmet Yılı Değişkenlerinin Tanımlayıcı İstatistikleri

Değişken	n	Ortalama	Medyan	Std. Sapma	Minimum	Maksimum	Çarpıklık	Basıklık
Yaş	151	37.106	38.000	6.5708	26.0	50.0	-.058	-1.060
Öğretmenlik Mesleğindeki Toplam Hizmet Yılı	148	10.83	10.00	6.486	1	24	.187	-1.022

Tablo 2'ye göre katılımcıların yaş değişkeni ortalamasının 37.106 ve standart sapmasının 6.5708; öğretmenlik mesleğindeki toplam hizmet yılı değişkeni ortalamasının 10.83 ve standart sapmasının 6.486 olduğu görülmektedir. Ayrıca tabloya ilişkin çarpıklık ve

basıklık değerleri incelendiğinde bu değişkenlerin normal dağılım sergiledikleri sonucuna varılmıştır (bkz. George ve Mallery, 2010; Tabachnick ve Fidell, 2013).

Tablo 3. Ölçek Boyutlarının Güvenirlik Analizi Sonuçları

Boyutlar	Cronbach's Alpha	Madde Sayısı
İş Kariyer Memnuniyeti	.810	6
Genel İyi Olma	.871	6
İşi Kontrol Edebilme	.786	3
Çalışma Koşulları	.847	3
İş Yaşamında Stres	.705	2
Aile-İş Yaşamı Dengesi	.754	3
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	.938	23

Tablo 3'e göre araştırma kapsamında hesaplanan iç tutarlılık katsayıları (Cronbach's Alpha) bağlamında ölçek boyutlarının güvenilir oldukları tespit edilmiştir.

Tablo 4. Ölçek Boyutlarının Tanımlayıcı İstatistikleri

Boyutlar	n	Ortalama	Medyan	Std. Sapma	Minimum	Maksimum	Çarpıklık	Basıklık
İş Kariyer Memnuniyeti	151	3,9603	4	0,77811	1,83	5	-0,409	-0,729
Genel İyi Olma	151	3,7466	3,8333	0,85084	1,5	5	-0,607	-0,16
İşi Kontrol Edebilme	151	3,9691	4	0,88724	1	5	-0,712	-0,014
Çalışma Koşulları	151	3,7704	3,6667	0,99791	1	5	-0,54	-0,364
İş Yaşamında Stres	151	2,1424	2	1,03823	1	5	0,65	-0,338
Aile-İş Yaşamı Dengesi	151	3,989	4	0,88562	1	5	-0,749	0,117
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	151	3,8759	3,9565	0,71404	1,7	5	-0,539	-0,12

Tablo 4'e göre katılımcıların iş kariyer memnuniyeti, genel iyi olma, işi kontrol edebilme, çalışma koşulları, aile-iş yaşamı dengesi ve genel iş yaşam kalitesi seviyelerinin yüksek düzeyde; iş yaşamında stres seviyelerinin ise düşük düzeyde olduğu söylenebilmektedir. Buna ek olarak çarpıklık ve basıklık değerleri çerçevesinde bu ölçek boyutlarının normal dağılım sergiledikleri kabul edilmiştir (bkz. George ve Mallery, 2010; Tabachnick ve Fidell, 2013).

Tablo 5: Cinsiyet Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Cinsiyet	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Kadın	24	4.1181	.80829	149	1.084	.280
	Erkek	127	3.9304	.77193			
Genel İyi Olma	Kadın	24	3.9069	.85154	149	1.007	.316
	Erkek	127	3.7163	.85066			
İşi Kontrol Edebilme	Kadın	24	3.9861	1.06992	149	.102	.919
	Erkek	127	3.9659	.85329			
Çalışma Koşulları	Kadın	24	4.0278	.99718	149	1.382	.169
	Erkek	127	3.7218	.99449			
İş Yaşamında Stres	Kadın	24	2.2708	1.01059	149	.660	.511
	Erkek	127	2.1181	1.04551			
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Kadın	24	4.0000	.79248	149	.066	.947
	Erkek	127	3.9869	.90501			
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Kadın	24	3.9852	.72402	149	.817	.415
	Erkek	127	3.8552	.71314			

Tablo 5 incelendiğinde cinsiyet değişkeni bağlamında ölçek boyutlarının puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0.05$).

Tablo 6. Yaş ve Öğretmenlik Mesleğindeki Toplam Hizmet Yılı Değişkenleri ile Ölçek Boyutları Arasındaki Pearson Korelasyon Analizi Sonuçları

Boyutlar		Yaş	Öğretmenlik Mesleğindeki Toplam Hizmet Yılı
İş Kariyer Memnuniyeti	r	-.075	-.055
	p	.360	.504
	n	151	148
Genel İyi Olma	r	.061	.014
	p	.458	.866
	n	151	148
İşi Kontrol Edebilme	r	-.014	.042
	p	.862	.612
	n	151	148
Çalışma Koşulları	r	.022	.036
	p	.791	.665
	n	151	148
İş Yaşamında Stres	r	-.130	-.074
	p	.111	.369
	n	151	148
Aile-İş Yaşamı Dengesi	r	.027	.073
	p	.739	.375
	n	151	148
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	r	.020	.023
	p	.809	.782
	n	151	148

Tablo 6'ya göre katılımcıların yaşları ile ölçek boyutlarının puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Ayrıca katılımcıların öğretmenlik mesleğindeki toplam hizmet yılları ile ölçek boyutlarının puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 7. Medeni Durum Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Medeni Durum	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Evli	120	3.9750	.76228	149	.457	.649
	Bekar	31	3.9032	.84741			
Genel İyi Olma	Evli	120	3.7497	.86073	149	.089	.929
	Bekar	31	3.7344	.82505			
İşi Kontrol Edebilme	Evli	120	3.9694	.86643	149	.009	.992
	Bekar	31	3.9677	.97887			
Çalışma Koşulları	Evli	120	3.7750	.97987	149	.111	.912
	Bekar	31	3.7527	1.08173			
İş Yaşamında Stres	Evli	120	2.1042	1.00815	149	-.889	.375
	Bekar	31	2.2903	1.15307			
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Evli	120	4.0111	.86958	149	.603	.547
	Bekar	31	3.9032	.95527			
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Evli	120	3.8872	.69554	149	.380	.704
	Bekar	31	3.8323	.79233			

Tablo 7 incelendiğinde medeni durum değişkeni bağlamında ölçek boyutlarının puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0.05$).

Tablo 8. Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Eğitim Düzeyi	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Lisans	130	3.9859	.78915	149	1.007	.315
	Lisansüstü	21	3.8016	.70241			
Genel İyi Olma	Lisans	130	3.7415	.86512	149	-.181	.857

İş Kontrol Edebilme	Lisansüstü	21	3.7778	.77519			
	Lisans	130	4.0000	.86466			
	Lisansüstü	21	3.7778	1.01835	149	1.065	.288
Çalışma Koşulları	Lisans	130	3.8103	1.00382			
	Lisansüstü	21	3.5238	.94617	149	1.223	.223
İş Yaşamında Stres	Lisans	130	2.1423	1.02722			
	Lisansüstü	21	2.1429	1.13074	149	-.002	.998
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Lisans	130	3.9897	.91493			
	Lisansüstü	21	3.9841	.69503	149	.027	.979
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Lisans	130	3.8906	.73429			
	Lisansüstü	21	3.7847	.57966	149	.630	.530

Tablo 8 incelendiğinde eğitim düzeyi değişkeni bağlamında ölçek boyutlarının puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0.05$).

Tablo 9. Görev Yapılan Okulda Yöneticilik Görevi Bulunma Durumu Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Görev Yapılan Okulda Yöneticilik Görevi Var mı?	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Evet	29	4.1839	.64295			
	Hayır	122	3.9071	.80004	149	1.733	.085
Genel İyi Olma	Evet	29	3.8644	.60513			
	Hayır	122	3.7186	.89921	149	.829	.409
İş Kontrol Edebilme	Evet	29	4.3563	.54867			
	Hayır	122	3.8770	.92828	149	2.668*	.008
Çalışma Koşulları	Evet	29	3.9885	.75321			
	Hayır	122	3.7186	1.04360	149	1.312	.191
İş Yaşamında Stres	Evet	29	2.4655	1.22424			
	Hayır	122	2.0656	.97902	149	1.880	.062
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Evet	29	4.1034	.75647			
	Hayır	122	3.9617	.91433	149	.773	.440
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Evet	29	4.0314	.50781			
	Hayır	122	3.8389	.75179	149	1.308	.193

* $p<0.05$

Tablo 9 incelendiğinde görev yapılan okulda yöneticilik görevi bulunma durumu değişkenine göre işi kontrol edebilme alt boyutu kapsamında yöneticilik görevi bulunanların lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0.05$). Ancak diğer ölçek boyutları bağlamında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Tablo 10. Görev Yapılan Kademe Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Görev Yapılan Kademe	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	İlköğretim	51	3.9444	.76787			
	Ortaöğretim	100	3.9683	.78699	149	-.178	.859
Genel İyi Olma	İlköğretim	51	3.7379	.92746			
	Ortaöğretim	100	3.7510	.81386	149	-.089	.929
İş Kontrol Edebilme	İlköğretim	51	3.9020	.97135			
	Ortaöğretim	100	4.0033	.84420	149	-.663	.508
Çalışma Koşulları	İlköğretim	51	3.7124	.93576			
	Ortaöğretim	100	3.8000	1.03149	149	-.509	.612
İş Yaşamında Stres	İlköğretim	51	1.8922	.84447			
	Ortaöğretim	100	2.2700	1.10650	149	-2.140*	.034
Aile-İş Yaşamı Dengesi	İlköğretim	51	3.9935	.92734			
	Ortaöğretim	100	3.9867	.86835	149	.044	.965
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	İlköğretim	51	3.8751	.70993			
	Ortaöğretim	100	3.8763	.71969	149	-.009	.993

* $p<0.05$

Tablo 10 incelendiğinde görev yapılan kademe değişkenine göre iş yaşamında stres alt boyutu kapsamında ortaöğretimde görev yapan öğretmenlerin lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0.05$). Ancak diğer ölçek boyutları bağlamında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Tablo 11. Görev Yapılan Okulun Yerleşim Yeri Değişkenine Göre ANOVA Sonuçları

Boyutlar	Grup	Ortalama	Std. Sapma	sd	F	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Köy+Belde	4.2069	.74223	150	2.027	.135
	İlçe Merkezi	3.9574	.81906			
	İl Merkezi	3.8667	.75437			
Genel İyi Olma	Köy+Belde	3.8644	1.01727	150	.565	.570
	İlçe Merkezi	3.7837	.77156			
	İl Merkezi	3.6778	.83348			
İş Kontrol Edebilme	Köy+Belde	4.2759	.89118	150	2.454	.089
	İlçe Merkezi	3.8227	.93729			
	İl Merkezi	3.9422	.83535			
Çalışma Koşulları	Köy+Belde	4.0230	.91691	150	1.198	.305
	İlçe Merkezi	3.7447	1.04306			
	İl Merkezi	3.6889	.99599			
İş Yaşamında Stres	Köy+Belde	2.0345	1.17967	150	3.030	.051
	İlçe Merkezi	2.4468	1.04379			
	İl Merkezi	1.9933	.94616			
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Köy+Belde	4.1724	.91989	150	.982	.377
	İlçe Merkezi	3.8794	.98644			
	İl Merkezi	3.9867	.80247			
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Köy+Belde	4.0779	.74308	150	1.448	.238
	İlçe Merkezi	3.8215	.74441			
	İl Merkezi	3.8319	.67841			

Tablo 11 incelendiğinde görev yapılan okulun yerleşim yeri değişkeni bağlamında ölçek boyutlarının puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0.05$).

Tablo 12. Algılanan Kişisel Gelir Düzeyi Değişkenine Göre Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Grup	n	Sıra Ortalaması	sd	χ^2	p	Anlamlı Farklılık
İş Kariyer Memnuniyeti	Düşük	42	68.42	2	5.552	.062	---
	Orta	101	76.63				
	Yüksek	8	107.81				
Genel İyi Olma	Düşük	42	43.82	2	33.305*	.000	Yüksek>Orta; Orta>Düşük
	Orta	101	86.89				
	Yüksek	8	107.44				
İş Kontrol Edebilme	Düşük	42	72.70	2	7.050*	.029	Yüksek>Düşük; Yüksek>Orta
	Orta	101	74.25				
	Yüksek	8	115.44				
Çalışma Koşulları	Düşük	42	66.93	2	7.881*	.019	Yüksek>Düşük
	Orta	101	76.79				
	Yüksek	8	113.63				
İş Yaşamında Stres	Düşük	42	81.26	2	2.729	.256	---
	Orta	101	72.40				
	Yüksek	8	93.88				
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Düşük	42	70.55	2	1.576	.455	---
	Orta	101	77.16				
	Yüksek	8	90.00				
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Düşük	42	59.52	2	10.817*	.004	Yüksek>Düşük; Orta>Düşük
	Orta	101	80.47				
	Yüksek	8	106.13				

* $p<0.05$

Tablo 12 incelendiğinde algılanan kişisel gelir düzeyi değişkenine göre genel iyi olma (“Yüksek” ile “Orta” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve “Orta” ile “Düşük” grupları arasında olup “Orta” lehine), işi kontrol edebilme (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve “Yüksek” ile “Orta” grupları arasında olup “Yüksek” lehine), çalışma koşulları (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine) ve genel iş yaşam kalitesi (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve “Orta” ile “Düşük” grupları arasında olup “Orta” lehine) boyutları kapsamında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir ($p<0.05$). Ancak diğer ölçek boyutları bağlamında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Tablo 13. Algılanan Aile Gelir Düzeyi (Kişisel Gelir Dahil) Değişkenine Göre Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Grup	n	Sıra Ortalaması	sd	χ^2	p	Anlamlı Farklılık
İş Kariyer Memnuniyeti	Düşük	34	71.13	2	7.136*	.028	Yüksek>Düşük; Yüksek>Orta
	Orta	110	74.80				
	Yüksek	7	118.43				
Genel İyi Olma	Düşük	34	51.38	2	19.103*	.000	Yüksek>Düşük; Orta>Düşük
	Orta	110	80.85				
	Yüksek	7	119.36				
İş Kontrol Edebilme	Düşük	34	66.40	2	9.578*	.008	Yüksek>Düşük; Yüksek>Orta
	Orta	110	76.04				
	Yüksek	7	122.00				
Çalışma Koşulları	Düşük	34	67.18	2	11.418*	.003	Yüksek>Düşük; Yüksek>Orta
	Orta	110	75.43				
	Yüksek	7	127.86				
İş Yaşamında Stres	Düşük	34	85.85	2	3.518	.172	---
	Orta	110	72.04				
	Yüksek	7	90.43				
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Düşük	34	70.40	2	2.919	.232	---
	Orta	110	76.14				
	Yüksek	7	101.07				
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Düşük	34	61.62	2	10.405*	.006	Yüksek>Düşük
	Orta	110	77.75				
	Yüksek	7	118.29				

* $p<0.05$

Tablo 13 incelendiğinde algılanan aile gelir düzeyi (kişisel gelir dahil) değişkenine göre iş kariyer memnuniyeti (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve “Yüksek” ile “Orta” grupları arasında olup “Yüksek” lehine), genel iyi olma (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve “Orta” ile “Düşük” grupları arasında olup “Orta” lehine), işi kontrol edebilme (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve “Yüksek” ile “Orta” grupları arasında olup “Yüksek” lehine), çalışma koşulları (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve “Yüksek” ile “Orta” grupları arasında olup “Yüksek” lehine ve) ve genel iş yaşam kalitesi (“Yüksek” ile “Düşük” grupları arasında olup “Yüksek” lehine) boyutları kapsamında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir ($p<0.05$). Ancak diğer ölçek boyutları bağlamında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Tablo 14. Hissedilen Refah Düzeyi Değişkenine Göre Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Grup	n	Sıra Ortalaması	sd	χ^2	p	Anlamlı Farklılık
İş Kariyer Memnuniyeti	Alt Düzey	39	59.28	2	16.463*	.000	Üst Düzey>Alt Düzey; Üst Düzey>Orta Düzey
	Orta Düzey	102	78.01				

	Üst Düzey	10	120.70				
Genel İyi Olma	Alt Düzey	39	37.53	2	46.342*	.000	Üst Düzey>Alt Düzey; Orta Düzey>Alt Düzey
	Orta Düzey	102	86.39				
	Üst Düzey	10	120.10				
İşi Kontrol Edebilme	Alt Düzey	39	62.23	2	9.835*	.007	Üst Düzey>Alt Düzey
	Orta Düzey	102	78.07				
	Üst Düzey	10	108.55				
Çalışma Koşulları	Alt Düzey	39	58.65	2	14.693*	.001	Üst Düzey>Orta Düzey; Üst Düzey>Alt Düzey; Orta Düzey>Alt Düzey
	Orta Düzey	102	78.82				
	Üst Düzey	10	114.90				
İş Yaşamında Stres	Alt Düzey	39	86.10	2	3.046	.218	---
	Orta Düzey	102	72.01				
	Üst Düzey	10	77.25				
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Alt Düzey	39	61.69	2	12.096*	.002	Üst Düzey>Orta Düzey; Üst Düzey>Alt Düzey
	Orta Düzey	102	77.75				
	Üst Düzey	10	113.90				
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Alt Düzey	39	50.41	2	24.748*	.000	Üst Düzey>Orta Düzey; Üst Düzey>Alt Düzey; Orta Düzey>Alt Düzey
	Orta Düzey	102	81.55				
	Üst Düzey	10	119.15				

*p<0.05

Tablo 14 incelendiğinde hissedilen refah düzeyi değişkenine göre iş kariyer memnuniyeti (“Üst Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine ve “Üst Düzey” ile “Orta Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine), genel iyi olma (“Üst Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine ve “Orta Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Orta Düzey” lehine), işi kontrol edebilme (“Üst Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine), çalışma koşulları (“Üst Düzey” ile “Orta Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine; “Üst Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine ve “Orta Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Orta Düzey” lehine), aile-iş yaşamı dengesi (“Üst Düzey” ile “Orta Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine ve “Üst Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine) ve genel iş yaşam kalitesi (“Üst Düzey” ile “Orta Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine; “Üst Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Üst Düzey” lehine ve “Orta Düzey” ile “Alt Düzey” grupları arasında olup “Orta Düzey” lehine) boyutları kapsamında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir (p<0.05). Ancak iş yaşamında stres alt boyutu bağlamında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir (p>0.05).

Tablo 15. Aktif Olarak Spor Yapma Durumu Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Aktif Olarak Spor Yapma Durumu	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Evet	90	3.9852	.79270	149	.477	.634
	Hayır	61	3.9235	.76107			
Genel İyi Olma	Evet	90	3.7219	.88188	149	-.433	.666
	Hayır	61	3.7831	.80867			
İşi Kontrol Edebilme	Evet	90	3.9519	.92888	149	-.289	.773
	Hayır	61	3.9945	.82886			
Çalışma Koşulları	Evet	90	3.7630	1.04367	149	-.111	.912
	Hayır	61	3.7814	.93469			
İş Yaşamında Stres	Evet	90	2.1167	1.01961	149	-.369	.713
	Hayır	61	2.1803	1.07251			
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Evet	90	4.0222	.89499	149	.559	.577
	Hayır	61	3.9399	.87667			
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Evet	90	3.8790	.73955	149	.065	.948
	Hayır	61	3.8713	.68065			

Tablo 15 incelendiğinde aktif olarak spor yapma durumu değişkeni bağlamında ölçek boyutlarının puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0.05).

Tablo 16. Aktif Olarak Yapılan Sporun Türü Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Aktif Olarak Yapılan Sporun Türü	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Bireysel Spor	61	3.9372	.83951	88	-.832	.408
	Takım Spor	29	4.0862	.68664			
Genel İyi Olma	Bireysel Spor	61	3.6448	.93565	88	-1.205	.231
	Takım Spor	29	3.8839	.74560			
İş Kontrol Edebilme	Bireysel Spor	61	3.8197	.99921	88	-1.990*	.050
	Takım Spor	29	4.2299	.69638			
Çalışma Koşulları	Bireysel Spor	61	3.7049	1.10905	88	-.763	.447
	Takım Spor	29	3.8851	.89654			
İş Yaşamında Stres	Bireysel Spor	61	2.0902	.88274	88	-.356	.723
	Takım Spor	29	2.1724	1.27669			
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Bireysel Spor	61	4.0055	.89130	88	-.256	.798
	Takım Spor	29	4.0575	.91751			
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Bireysel Spor	61	3.8218	.79802	88	-1.065	.290
	Takım Spor	29	3.9993	.59304			

*p<0.05

Tablo 16 incelendiğinde aktif olarak yapılan sporun türü değişkenine göre işi kontrol edebilme alt boyutu kapsamında aktif olarak takım sporu yapan öğretmenlerin lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0.05). Ancak diğer ölçek boyutları bağlamında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir (p>0.05).

Tablo 17. Egzersiz Yapma Durumu Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Boyutlar	Egzersiz Yapma Durumu	n	Ortalama	Std. Sapma	Ser. Der.	t	p
İş Kariyer Memnuniyeti	Evet	103	4.0696	.75137	149	2.576*	.011
	Hayır	48	3.7257	.79037			
Genel İyi Olma	Evet	103	3.8074	.86153	149	1.291	.199
	Hayır	48	3.6160	.82100			
İş Kontrol Edebilme	Evet	103	4.0421	.84364	149	1.487	.139
	Hayır	48	3.8125	.96488			
Çalışma Koşulları	Evet	103	3.8641	.98401	149	1.700	.091
	Hayır	48	3.5694	1.00814			
İş Yaşamında Stres	Evet	103	2.0825	1.07123	149	-1.038	.301
	Hayır	48	2.2708	.96182			
Aile-İş Yaşamı Dengesi	Evet	103	4.1230	.84918	149	2.785*	.006
	Hayır	48	3.7014	.90243			
İş Yaşam Kalitesi (Genel)	Evet	103	3.9645	.69761	149	2.266*	.025
	Hayır	48	3.6856	.71890			

*p<0.05

Tablo 17 incelendiğinde egzersiz yapma durumu değişkenine göre iş kariyer memnuniyeti, aile-iş yaşamı dengesi ve genel iş yaşam kalitesi boyutları kapsamında egzersiz yapan öğretmenlerin lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir (p<0.05). Ancak diğer ölçek boyutları bağlamında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir (p>0.05).

4. Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Bu araştırma, Bayburt ve Erzurum illeri çerçevesinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalite düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda araştırma amacıyla uyumlu anket formu hazırlanmış ve bu formun çalışma grubuna uygulanması neticesinde elde edilen ham veriler çeşitli istatistiksel analiz teknikleri kullanılarak bulgulara dönüştürülmüştür. Bu bağlamda, bulgulara dayalı olarak ulaşılan sonuçlar ilgili literatür çerçevesinde tartışılarak araştırma detaylandırılmıştır.

Bu çerçevede katılımcıların iş kariyer memnuniyeti, genel iyi olma, işi kontrol edebilme, çalışma koşulları, aile-iş yaşamı dengesi ve genel iş yaşam kalitesi seviyelerinin yüksek düzeyde; iş yaşamında stres seviyelerinin ise düşük düzeyde olduğu söylenebilmektedir.

Cinsiyet değişkeni göz önünde bulundurulduğunda ölçek boyutları kapsamında anlamlı bir farklılığın olmadığı bulunmuştur. Bu bağlamda katılımcılar çerçevesindeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algıları cinsiyet ekseninde benzer olduğu söylenebilmektedir. Bu durum, kadın veya erkek beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin benzer görev ve sorumluluklar aldıklarından kaynaklanabilmektedir. Bu araştırma bulgusu Soytürk ve Tepeköylü Öztürk (2017) ve Yaman (2019) tarafından yapılan çalışmaların sonuçlarıyla örtüşmektedir. Ayrıca Akın Kösterelioğlu (2011), Çelik ve Tabancalı (2012) ve Parameswari ve Kadhiraavan (2014) tarafından yapılan çalışmaların sonuçlarıyla kısmen örtüşmektedir. Bununla birlikte Mehdipour vd. (2012) tarafından yapılan çalışma sonucuyla çelişmektedir. Çelişen bu durumun, branş farklılığından ve dolayısıyla maruz kalınan dinamiklerin değişmesinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Yaş değişkeni göz önünde bulundurulduğunda ölçek boyutları kapsamında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir. Bu durumda, yaş düzeyi fark etmeksizin beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algılarına ilişkin benzer duygu ve düşüncelere sahip oldukları anlaşılmıştır. Bu sonuç Yaman (2019) tarafından yapılan çalışmanın sonucuyla tutarlıdır. Bununla birlikte Akın Kösterelioğlu (2011) tarafından yapılan çalışma sonuçlarıyla kısmen örtüşmektedir. Bu muhtemel sonucun, beden eğitimi ve spor öğretmenleri bağlamında gerek teorik gerekse uygulama ders boyutunda ve öğretme-öğrenme sürecinde yaş düzeyi fark etmeksizin benzer dinamiklere maruz kalmalarından kaynaklanabileceği söylenebilmektedir.

Öğretmenlik mesleğindeki toplam hizmet yılı değişkeni göz önünde bulundurulduğunda ölçek boyutları kapsamında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir. Bu durumda, mesleki hizmet yılı düzeyi fark etmeksizin beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algılarına ilişkin benzer duygu ve düşüncelere sahip oldukları anlaşılmıştır. Bu muhtemel sonucun, beden eğitimi ve spor öğretmenleri bağlamında gerek teorik gerekse uygulama ders boyutunda ve öğretme-öğrenme sürecinde mesleki hizmet yılı düzeyi fark etmeksizin benzer dinamiklere maruz kalmalarından kaynaklanabileceği söylenebilmektedir. Bu sonuç Yaman (2019) tarafından yapılan çalışmanın sonucuyla tutarlıdır. Bununla birlikte Soytürk ve Tepeköylü Öztürk (2017) tarafından yapılan çalışma sonuçlarıyla örtüşmektedir. Ayrıca Akın Kösterelioğlu (2011) tarafından yapılan çalışma sonuçlarıyla kısmen çelişmektedir. Kısmen çelişen bu durumun, branş farklılığından ve dolayısıyla maruz kalınan dinamiklerin değişmesinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Medeni durum değişkeni göz önünde bulundurulduğunda ölçek boyutları kapsamında anlamlı bir farklılığın olmadığı bulunmuştur. Bu bağlamda katılımcılar çerçevesindeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algılarının medeni durum ekseninde benzer olduğu söylenebilmektedir. Bu bağlamda ulaşılan bu sonuç, evli veya bekar beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin benzer görev ve sorumluluklar aldıklarından kaynaklanabilmektedir. Bu araştırma bulgusu Mehdipour vd. (2012) ve Yaman (2019) tarafından yapılan çalışmaların sonuçlarıyla örtüşmektedir. Ancak Akın Kösterelioğlu (2011) tarafından yapılan çalışma sonuçlarıyla kısmen çelişmektedir. Kısmen çelişen bu durumun, branş farklılığından ve dolayısıyla maruz kalınan dinamiklerin değişmesinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Eğitim düzeyi değişkeni göz önünde bulundurulduğunda ölçek boyutları kapsamında anlamlı bir farklılığın olmadığı bulunmuştur. Bu bağlamda katılımcılar çerçevesindeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algıları eğitim düzeyi ekseninde benzer olduğu söylenebilmektedir. Bu bağlamda ulaşılan bu sonuç, lisans veya lisansüstü eğitimi düzeyine sahip beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin benzer görev ve sorumluluklar aldıklarından kaynaklanabilmektedir. Bu sonuç Yaman (2019) tarafından yapılan çalışmanın sonucuyla tutarlıdır.

Görev yapılan okulda yöneticilik görevi bulunma durumu değişkeni göz önünde bulundurulduğunda işi kontrol edebilme alt boyutu kapsamında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda yöneticilik görevi bulunan beden eğitimi ve spor öğretmenlerin yaptıkları iş üzerindeki kontrolleri, yöneticilik görevi bulunmayanlarınkinden daha yüksektir. Bu çerçevede bazı öğretmenlerin yöneticilik görevlerinin bulunması sebebiyle yapılan faaliyetler üzerinde kontrole sahip olmaları gerekmektedir. Bu kapsamda ulaşılan sonucun muhtemel olduğu düşünülmektedir.

Görev yapılan kademe değişkeni göz önünde bulundurulduğunda iş yaşamında stres alt boyutu kapsamında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda ortaöğretimde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerin iş hayatındaki algıladıkları stres düzeyi, ilköğretimde görev yapanlarınkinden daha yüksektir. Bu muhtemel sonucun, öğretmenlerin liselerdeki öğrencilerin ergenlik dönemine ilişkin olası problemlerine karşı maruz kalma düzeyleri görece olarak daha yüksek olduğundan kaynakladığı düşünülmektedir. Bu değişken bağlamında ulaşılan araştırma sonuçları Soytürk ve Tepeköylü Öztürk (2017) tarafından yapılan çalışma sonuçlarıyla kısmen örtüşmektedir.

Görev yapılan okulun yerleşim yeri değişkeni göz önünde bulundurulduğunda ölçek boyutları kapsamında anlamlı bir farklılığın olmadığı bulunmuştur. Bu bağlamda katılımcılar çerçevesindeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algıları görev yapılan okulun yerleşim yeri ekseninde benzer olduğu söylenebilmektedir. Bu bağlamda ulaşılan bu sonuç, köy/belde, ilçe merkezi veya il merkezi çerçevesinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin benzer görev ve sorumluluklar aldıklarından kaynaklanabilmektedir. Bu sonuç Yaman (2019) tarafından yapılan çalışmanın sonucuyla tutarlıdır.

Algılanan kişisel gelir düzeyi, algılanan aile gelir düzeyi ve hissedilen refah düzeyi değişkenleri bağlamında ulaşılan bulgular bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirildiğinde alt refah düzeyi ve/veya düşük gelir düzeyi, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kaliteleri açısından olumsuz bir durum olarak öne çıkmaktadır. Gelir düzeyi bağlamında ulaşılan araştırma sonucu Yaman (2019) tarafından yapılan çalışmanın sonucuyla tutarlıdır. Öğretmenlerin mesleki duygu durumları üzerinde öğretmen refahının dolayısıyla refah için oldukça önemli bir unsur olan gelir değişkeninin kritik olduğu ifade edilmektedir (Gerber, Whitebook ve Weinstein, 2007; Yoon, 2008; Oberle vb., 2020). Ayrıca gelir; sosyal destek ve sosyal kimlik, öz saygı ve amaç duygusu sağlamaktadır (Jahoda, 1981; Boardman vd., 2003). Dolayısıyla bu araştırma kapsamında ulaşılan sonuçların muhtemel olduğu düşünülmektedir.

Aktif olarak spor yapma durumu değişkeni göz önünde bulundurulduğunda ölçek boyutları kapsamında anlamlı bir farklılığın olmadığı bulunmuştur. Bu bağlamda katılımcılar çerçevesindeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iş yaşam kalitesi algıları aktif olarak spor yapma durumu ekseninde benzer olduğu söylenebilmektedir. Bu bağlamda ulaşılan bu sonuç, aktif olarak spor yapan veya yapmayan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin benzer

görev ve sorumluluklar aldıklarından kaynaklanabilmektedir. Ayrıca bu öğretmenlik branşına özgü durumlardan dolayı hali hazırda sportif aktiviteye yakınlık muhtemel bir beklentidir. Bu durum aktif olarak spor yapma değişkeni ekseninde ele alındığında bu muhtemel beklentinin iş yaşam kalitesine ilişkin katılımcı puanlarını birbirine yaklaştırdığı şeklinde yorumlanabilmektedir.

Aktif olarak spor yapılan sporun türü değişkeni göz önünde bulundurulduğunda işi kontrol edebilme alt boyutu kapsamında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda aktif olarak takım sporu yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerin yaptıkları iş üzerindeki kontrolleri, aktif olarak bireysel spor yapanlarınkinden daha yüksektir. Takım sporlarında oyuncular takımlarıyla iç içedir, algıları bağımsız değildir (Grégoire vd., 2021). Takım sporlarıyla ilgili önemli bir kavram olan sosyal bağlamla (Eys, Bruner ve Martin, 2019) ilgili önemli bir husus, sporcuların spor takımlarına üyelikleriyle ilişkilendirdikleri ortak kimlik duygusudur (Haslam, Fransen ve Boen, 2020). Buna bağlı olarak ulaşılan bu araştırma bulgusu, takım sporlarının kollektif duygu, düşünce ve davranış özelliklerini görece olarak bireysel sporlardan daha fazla geliştirdiği durumuna bağlanabilmektedir.

Egzersiz yapma durumu değişkeni göz önünde bulundurulduğunda iş kariyer memnuniyeti, aile-iş yaşamı dengesi ve genel iş yaşam kalitesi alt boyutları kapsamında anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda egzersiz yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerin iş kariyer memnuniyetleri, iş hayatı ile özel yaşam arasındaki denge düzeyleri ve işlerine yönelik olumlu tutumları egzersiz yapmayanlarınkinden daha yüksektir. Ayrıca istatistiksel olarak anlamlılık göz önünde bulundurulmadığında egzersiz yapanların, olumsuz bir durum olan iş yaşamında stres alt boyutu dışındaki diğer alt boyutları düzeylerinin daha yüksek olduğu dikkat çekmektedir. Fiziksel aktivite bağlamında yapılan egzersizler, strese tepki olarak uyarılan sempatik sinir aktivitesini ve fizyolojik gerilim ve stres düzeyini azaltmaktadır (Vancampfort vd., 2013). Ayrıca fiziksel egzersizlerin vücudun adrenalin ve kortizol gibi olumsuz duygu hormonlarının seviyelerini azaltmakta ve bireyin kendini iyi hissetmesini sağlayan endorfin gibi hormonların salgılanmasını ise tetiklemektedir (Harvard Medical School, 2020). Buna ek olarak fiziksel egzersizin birçok fiziksel ve zihinsel hastalık için çare olduğu ileri sürülmektedir (Raglin ve Wilson, 2012). Bu bağlamda hem uygulayıcılar hem de araştırmacılar stres gibi olumsuz duygu durumlarının zararlı etkileriyle başa çıkmak için etkili bir yöntem olarak bireyleri fiziksel egzersize yönlendirmektedirler (Chen, 2016; Klaperski, 2018). Dolayısıyla bu araştırma kapsamında ulaşılan sonuçların tutarlı olduğu anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çeşitli değişkenler kapsamındaki iş yaşam kalitesi düzeyleri var olduğu şekliyle betimlenmiştir. Bu çerçevede beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin refah düzeylerini ve fiziksel egzersize katılımlarını artırıcı planlamaların yapılması iş yaşam kalitesi düzeylerinin artmasına neden olabilmektedir. Buna bağlı olarak düşük iş yaşam kalitesi duygusundan kaynaklanabilecek olumsuzlukların azaltılabileceği düşünülmektedir. Ayrıca araştırma bulgularıyla literatüre katkı sağlayacak yeni bilgilere ulaşılmıştır. Ancak analiz sonuçları, çalışma grubu göz önünde bulundurularak sınırlı sayıdaki katılımcı verisini içermektedir. Bu nedenle tüm yaş ve cinsiyet gruplarını kapsayacak şekilde oluşturulmuş geniş bir veri setiyle benzer çalışmalar yapılabilir. Buna ek olarak benzer özelliklere sahip araştırma grubu üzerinde nitel, karma ve/veya deneysel çalışmalar yapılarak araştırma sonuçları çeşitlendirilebilir. Bu bağlamda, literatüre katkı sağlayacak farklı sonuçlara ulaşılabilir.

KAYNAKLAR

- Akar, H. ve Üstüner, M. (2017). İş yaşam kalitesi ölçeğinin Türkçe uyarlaması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(2), 159-176.
- Akın Kösterelioğlu, M. (2011). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin İş Yaşam Kalitesi ile İşe Yabancılaşması Arasındaki İlişki. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Ayhan, B. ve Özel, B. (2020). Examining the relationship between leisure attitude and life satisfaction levels of university students. *International Journal of Sport Culture and Science*, 8(3), 154-166.
- Barker, J. D. (1986). Influence Of Quality Of Work Life Variables On The Retention And Career Satisfaction Of Science And Mathematics Teachers. Ph.D. Thesis. The University of Tennessee (USA).
- Boardman, J., Grove, B., Perkins, R. ve Shepherd, G. (2003). Work and employment for people with psychiatric disabilities. *British Journal of Psychiatry*, 182(6), 467-468.
- Bolduc, R. R. (2002). An Analysis Of The Relationship Between Quality Of Work Life And Motivation For Correctional Services Officers In The Montreal Area. Ph.D. Thesis. McGill University (Canada).
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2020). Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri (29. Basım). Ankara: Pegem Akademi.
- Chen, D. D. (2016). Stress Management and Prevention: Applications to Daily Life. Routledge.
- Cronin, L. D. ve Allen, J. (2017). Development and initial validation of the life skills scale for sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 28, 105-119.
- Çelik, K. ve Tabancalı, E. (2012). Özel eğitim okullarında çalışan öğretmenlerin iş/çalışma yaşam kalitesi. *Akdeniz Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 11, 31-38.
- Davis, L. ve Cherns, A. (Eds) (1975). *The Quality of Working Life*. New York: Free Press.
- Demuth, A. (2012). Wealth and the quality of life for physical education teachers. *Human Movement*, Amsterdam, 13(1), 65-69.
- Dumčienė, A., Sipavičiūtė, B. ve Paleckis, S. (2019). Self-report of emotional abilities and subjective quality of life among physical education teachers. *Baltic Journal of Sport and Health Sciences*, 4(115), 20-28.
- Eys, M., Bruner, M. W. ve Martin, L. J. (2019). The dynamic group environment in sport and exercise. *Psychology of Sport and Exercise*, 42, 40-47.
- Fejgin, N., Ephraty, N. ve Ben-Sira, D. (1995). Work environment and burnout of physical education teachers. *Journal of Teaching in Physical Education*, 15(1), 64-78.

Ferreira, M., de Oliveira, S. B., Cribb, A. Y. ve Ferreira, M. S. (2017). Improvement of processes in managing the organizational climate and work-related quality of life in a public-sector research company. *Procedia Computer Science*, 121, 475-482.

Fraenkel, J. R. ve Wallen, N. E. (2006). *How to design and evaluate research in education* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.

George, D. ve Mallery, P. (2010). In GEN (Ed.), *SPSS for Windows step by step. A simple study guide and reference*. Boston, MA: Pearson Education, Inc, 10.

Gerber, E. B., Whitebook, M. ve Weinstein, R. S. (2007). At the heart of child care: Predictors of teacher sensitivity in center-based child care. *Early Childhood Research Quarterly*, 22, 327-346.

Grégoire, B., Laure, G., Sarah, M., Séverine, C. ve Evelyne, F. (2021). Role of psychological ownership and authenticity strength in the relationship between authentic leadership and sport team performance: A multilevel analysis. *Psychology of Sport and Exercise*, 56, 1-8. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2021.101965>.

Haerens, L., Kirk, D., Cardon, G., De Bourdeaudhuij, I. ve Vansteenkiste, M. (2010). Motivational profiles for secondary school physical education and its relationship to the adoption of a physically active lifestyle among university students. *European Physical Education Review*, 16, 117-139.

Harvard Medical School (2020). Exercise to relax. How does exercise reduce stress? Surprising answers to this question and more. 10.10.2021 tarihinde <https://www.health.harvard.edu/staying-healthy/exercising-to-relax> adresinden indirilmiştir.

Haslam, S. A., Fransen, K. ve Boen, F. (2020). *The new psychology of sport and exercise. The social identity approach*. SAGE.

Jahoda, M. (1981). Work, employment, and unemployment: Values, theories, and approaches in social research. *American Psychologist*, 36(2), 184-191.

Karagün, E. (2016). Beden eğitimi öğretmenleri ile diğer branş öğretmenlerin yaşam kaliteleri üzerine bir araştırma. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 24, 53-64.

Kelgökmen, A. H., Saçlı Uzunöz, F. ve Demirhan, G. (2016). Beden eğitimi öğretmenlerinin tükenmişlik düzeylerinin saptanması ve karşılaştırılması. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 24(3), 1503-1516.

Klaperski S. (2018) Exercise, Stress and Health: The Stress-Buffering Effect of Exercise. In: Fuchs R., Gerber M. (eds) *Handbuch Stressregulation und Sport*. Springer Reference Psychologie. Springer, Berlin, Heidelberg.

Lee, Y. H. (2019). Emotional labor, teacher burnout, and turnover intention in high-school physical education teaching. *European Physical Education Review*, 25(1), 236-253.

Lee, K.-C. ve Cho, S.-M. (2014). The Korean national curriculum for physical education: A shift from edge to central subject. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 19, 522-532.

Mehdipour, A., Shetab Boushehri, S. N., Saemi, E. ve Rayegan, A. (2012). Relationship between the quality of working life and job involvement of Iranian physical education teachers. *Studies in Physical Culture & Tourism*, 19(4), 185-190.

Ministry of Education (MOE) (2018). Action plans for building character via physical education in Korea. Seoul, South Korea.

Oberle, E., Gist, A., Cooray, M. S. ve Pinto, J. B. R. (2020). Do students notice stress in teachers? Associations between classroom teacher burnout and students' perceptions of teacher social-emotional competence. *Psychology in the Schools*, 57(11), 1741-1756.

Özgün, A., Yaşartürk, F., Ayhan, B. ve Bozkuş, T. (2017). Hentbolcuların spora özgü başarı motivasyonu ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Uluslararası Kültürel ve Sosyal Araştırmalar Dergisi (UKSAD)*, 3(Special Issue 2), 83-94.

Parameswari, J. ve Kadiravan, S. (2014). Quality of work life and hardiness of school teachers. *Indian Journal of Health and Wellbeing*, 5(4), 457-460.

Raglin, J. ve Wilson, G. (2012). Exercise and Its Effects on Mental Health. In C. Bouchard, S. Blair, & W. Haskell (Eds.), *Physical activity and health* (pp. 331-342). Leeds: HK.

Schmidt, M., Valkanover, S., Roebbers, C. ve Conzelmann, A. (2013). Promoting a functional physical self-concept in physical education: Evaluation of a 10-week intervention. *European Physical Education Review*, 19, 232-255.

SHAPE America. (2014). *National Standards & Grade-level Outcomes for K-12 Physical Education*. Champaign, IL: Human Kinetics.

Soytürk, M. ve Tepeköylü Öztürk, Ö. (2017). Beden eğitimi öğretmenlerinin iş yaşam kalitelerinin incelenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(2), 12-23.

Standage, M., Gillison, F. B., Ntoumanis, N. ve Treasure, D.C. (2012). Predicting students' physical activity and health-related well-being: A perspective cross-domain investigation of motivation across physical education and exercise settings. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 34, 37-60.

Tabachnick, B. G. ve Fidell, L. S. (2013). *Using Multivariate Statistics* (6th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Taşdan, M. ve Erdem, M. (2010). İlköğretim okulu öğretmenlerinin iş yaşamı kalitesi ile örgütsel değer algıları arasındaki ilişki düzeyi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 92-113.

Tuna, M. ve Çimen, Z. (2013). Ankara'da görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(2), 60-78.

Türkçapar, Ü. (2011). Beden eğitimi öğretmenlerinin farklı değişkenlere göre tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 15(3), 135-146.

Van Laar, D., Edwards, J. A. ve Easton, S. (2007). The work-related quality of life scale for healthcare workers. *Journal of Advanced Nursing*, 60(3), 325-333.

Vancampfort, D., Correll, C. U., Scheewe, T. W., Probst, M., De Herdt, A., Knapen, J. ve De Hert, M. (2013). Progressive muscle relaxation in persons with schizophrenia: A systematic review of randomized controlled trials. *Clinical rehabilitation*, 27(4), 291-298.

Yaman, Z. B. (2019). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Beceri Düzeyleri ile İş Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.

Yasin, T. ve Khalid, S. (2015). Organizational cynicism, work related quality of life and organizational commitment in employees. *Pakistan Journal of Commerce & Social Sciences*, 9(2), 568-582.

Yoon, B. (2008). Uninvited guests: The influence of teachers' roles and pedagogies on the positioning of English language learners in the regular classroom. *American Educational Research Journal*, 45, 495-522.

Zubair, M. H., Hussain, L. R., Williams, K. N. ve Grannan, K. J. (2017). Work-related quality of life of US general surgery residents: Is it really so bad?. *Journal of surgical education*, 74(6), e138-e146.